

Gjennem Thingets Formand har Udvalget modtaget følgende Andragende fra Fyns Stifts patriotiske Selskab. (Indbragt den 4de Februar 1889 af Folkethingetsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds, N. Andersen.)

Den ene Sag angaar den almindelige Landbrugsundervisning, den anden Landbrugets Stilling overfor smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene. Med Hensyn til den første Sag, Landbrugsundervisningen, da er dennes heldigst mulige Ordning efterhaanden bleven mere og mere nødvendig. Nutidens Landbrug kræver, for at det kan være rentabelt, langt større Dygtighed og Indsigt i dets forskjellige Grene, end man paa et tidligere Stadium i Almindelighed har villet anerkjende. Nu derimod, efter at de trange Aar for Landbruget overalt have vaakt Erkjendelsen af, at det er det praktiske og theoretiske Selskab til Landbruget i alle dets Enteligheder, der skal støtte Landmanden ved hans Bestræbelser efter at bringe det til at rentere — bliver Ordningen af den theoretiske Landbrugsundervisning mere og mere paatrængende. Den almindelige Landbrugsundervisning er kun hidtil baaret frem ved det private Initiativ, om end der fra Statens Side hist og her er raakt en hjælpende Haand. Det, der hidtil er udrettet paa dette Omraade, har sikkert været af stor Betydning for Landboistandens Udvikling, men det er dog langt fra, at Undervisningen overalt har været eller er fyldestgørende. Den fremtidige Landbrugsundervisning bør ikke alene søges bragt ind i en fastere Ramme, den bør ogsaa være langt mere almindelig end hidtil; men en reel Forbedring synes ikke mulig at værdsætte, uden at Staten, der med saa afgjort Held har grebet ind saavel i den lavere som høiere almene Undervisning, yder kraftig Hjælp til Fremme ogsaa af denne vigtige, nationale Sag. Staten kan fremme Landbrugsundervisningen ad to Hovedveje: 1) ved i formaalssparende Forhold at støtte de virkelig gode Landbrugsskoler med Tilstud af Statens Midler saaledes, at Skolerne dels kunne blive friere stillede og mindre afhængige af Befolkningen end hidtil med Hensyn til de Opgaver, der stilles disse, og dels kunne yde et passende Bederlag til de Mænd, der have gjort Landbrugsundervisningen til deres Livsopgave, og 2) ved at føre et indgaaende Tilsyn med Skolernes Undervisning, saavel Staten som Befolkningen, til Garanti for, at Undervisningen bliver af reel Værd. Ved det foranførte Delegeretmøde vedtoges en Resolution, som Selskabet herved tillader sig at forebringe; den var saalydende: „I det Forsamlingen udtaler som sin Overbevisning, at en lykkelig Fremtid for vort Landbrug meget væsentlig er betinget af en heldig ordnet og tilstrækkelig fylldig, almindelig Landbrugsundervisning, udtaler den tillige som sin Formening, at en saadan kun lader sig tilvejebringe gennem Statsmagtens Medvirken. — Denne menes at maatte bestaa dels i en pekuniær Støtte, der kan stille Skolen mere frit i Løsningen af dens Opgaver, dels i et virksomt og sagkyndigt Tilsyn. I Samklang hermed udtaler Forsamlingen derhos sin fulde Tilslutning til det under Behandling værende Lovforslag om en tidsvarende Ordning af Undervisningen ved den kongelige Veterinær- og Landbohøistole i Kjøbenhavn“.

I det Selskabet herved paa det fynske Landbrugs Vegne tillader sig at forebringe de anførte Sager for den høie Rigsdag, næres det Haab, at der fra dennes Side vil blive gjort, hvad der kan gøres i Retning af at støtte Landbruget i dets Kamp for Tilvejebringelsen af bedre økonomiske Forhold for dette, særlig med Hensyn til de paapegede Mangler.